

[Indenrigsministeren.]

herhjemme. Det er jo nu en Gang saadan, at der i et moderne Samfund er store Kapitaler med forskellige Placeringsønsker. Her i Danmark er Obligationssystemet, Kreditsystemet i saa høj Grad indrettet paa den Anskuelse, at de kapitalanbringende Institutioner kun kan tænke sig langsigtede Obligationer; Placering paa langt Sigt, medens Forholdet utvivlsomt er det, som jo ogsaa enkelte Ting viser i vor Udstedelse af Obligationer gennem de senere Aar, at der er meget store obligationskøbende Institutioner, der som naturlig Forudsætning har i højere Grad kortfristede Obligationer; jeg behøver i denne Forbindelse blot at pege paa Sparekasserne og Bankerne — jeg ser her ganske bort fra, hvad der gælder for privat Kapital, for Privatpersoner. Har en Periode som den, vi har været inde i i det sidste Aar, ikke netop vist, hvilke Vanskeligheder Sparekasserne og for saa vidt ogsaa Bankerne kommer ud for ved den ensidige Placering, som de langsigtede Obligationer betyder? Det er en Gang sagt, at det for saa vidt er Sparekassernes Tragedie, at de ofte bliver nødt til at købe langfristede Obligationer til lav effektiv Rente, altsaa til høje Indkøbskurser, nemlig i den Tid, da de har rigeligt med Penge, og naar saa Knapheden med Penge sætter ind, maa sælge til lave Kurser som Følge af den høje Rente. Der kan overhovedet ikke være Tvivl om, at for dansk Sparekassevirksomhed vilde det betyde en overmaade stor Aflastning af den Risiko, disse Institutioner har, dersom man i højere Grad havde ogsaa kortfristede Obligationer paa det danske Laanemarked. ¶

Jeg maa maaske i denne Forbindelse nævne, at man ser, hvorledes der ogsaa i Sverige i de senere Aar er en begyndende Supplering af de langsigtede Obligations- og Laaneforner til kortsigtede, dog noget længere, end der her stilles Forslag om, til 10, somme Tider op til 15 Aar, og dertil kommer, som jeg sagde i min Forelæggelses-tale, at jeg vilde tro, at netop Kapitalens forskellige Placeringsønsker, i det Øjeblik der i højere Grad var Forskeligheder mellem Obligationstyperne, vilde føre til en Regulering i det hele taget i det lange Løb af Obligationskurserne, noget, der vilde være til Fordel for hele Erhvervslivet.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kom saa i øvrigt i sin Omtale af Forslaget ind paa Spørgsmaalet om Kronekurs og Valutapolitik. Det synes jo i det hele taget efterhaanden at være vanskeligt for et Medlem af det konservative Folkeparti at tage Ordet

uden at søge at skabe den størst mulige Uro om hele dette Spørgsmaal, men een Ting maa jeg dog meget bede om, og det er, at man ikke her søger at give det Udseende af — og da navnlig, naar det er et æret Medlem, der prætenderer at have særlig Forstand derpaa —, at der er en fast og ubrydelig Forbindelse mellem Møntens Kurs og Rentens Højde. Det maa jeg meget bestemt tage Afstand fra. (*Korsgaard*: Pengenes Rigelighed). Ja, det er igen et tredje Spørgsmaal, det ærede Medlem nu fører frem. Nej, jeg kunde med større Ret sige, at Betingelsen for i den kommende Tid at skabe Sikkerhed for en nogenlunde lav Rentefod er i Sandhed Ro netop om Valutaspørgsmaalet.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, som jeg i øvrigt skal takke for, at han ikke vil gaa imod dette Forslag, vil jeg sige, at det ærede Medlem har jo i nogen Grad samme Vane som det ærede Medlem Hr. Korsgaard: ved Behandlingen af et Lovforslag at tale om noget andet end det, Forslaget drejer sig om. Men det kan ikke ændre det Forhold, at det, vi diskuterer her i Dag, er Spørgsmaalet om at tillempe Kredittens Organisation efter Laanebehovet paa en mere rationel Maade, end det hidtil er sket.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen talte om Renteslaveri, maa jeg sige, at jeg kender ingen mere udpræget Form for Renteslaveri end netop denne, at man i en øjeblikkelig Situation med høj Rente og lave Obligationskurser opretholder et Kreditsystem, der nagler de paagældende til denne høje Rente i 60 Aar, og derfor maa det for saa vidt ogsaa være logisk ud fra det ærede Medlems Synspunkter, at han støtter dette Forslag. At det ærede Medlem mener, at der aldrig har været saa daarlige økonomiske Tilstande i Danmark som under denne Regering, har jo mindre Betydning i denne Forbindelse. Det ærede Medlem er maaske ikke uvidende om, at vi i dette Øjeblik gennemlever den største økonomiske Krise, Verden nogen Sinde har kendt, og hvis det ærede Medlem har fornødent Kendskab til Forholdene udenfor Danmarks Grænser, vil han samstemme med mig i, at der i hvert Tilfælde ikke findes noget andet Land, hvor Forholdene er bedre i dette Øjeblik end i Danmark.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Elgaard fortsætter med at paastaa, at der ikke er Mangel paa Lejligheder. Jeg beder det ærede Medlem, for at vi ikke oftere skal diskutere det, anvise mig nogle 2 Værelsers